

Bemærkninger til lovforslaget

1. Lovforslaget har til formål at gennemføre de ændringer af skattelovgivningen, der er nødvendige, for at den igangværende aftrapning af indeksslåneordningen for skibe kan udskydes med et år, jf. skibsværftsaftalen fra august 1986 og især industriministerens aktstykke nr. 55 af 4. november 1988.

I tæt sammenhæng med lovforslaget vil forslagsstillerne stille ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1991, således at årstallet »1992« ændres til »1993« i § 26.34.21 (tekstanm. nr. 61), og således at § 26.34.21 (tekstanm. nr. 61) får følgende ordlyd:

»Industriministeren bemyndiges til at udstede en inflationsgaranti i forbindelse med Danmarks Skibskreditfonds udstedelse af indeksregulerede obligationer til finansiering af ny- og ombygning af skibe kontraheret inden udgangen af 1992 til levering inden udgangen af 1994. Garantien omfatter ydelser på Skibskreditfondens obligationer, der – afhængig af obligationernes pålydende rentesats – følger af en inflation, som overstiger enten 1,5 pct. eller 3,0 pct. p.a. De inflationsgaranterede indeksslån kan maksimalt andrage 60 pct. af kontraktsummen for kontrakter indgået inden udgangen af 1989 til levering inden udgangen af 1991, maksimalt 45 pct. af kontraktsummen for kontrakter indgået inden udgangen af 1991 til levering inden udgangen af 1993 og maksimalt 30 pct. af kontraktsummen for kontrakter indgået inden udgangen af 1992 til levering inden udgangen af 1994«.

2. Lovforslaget går ud på at forlænge den tidsbegrænsede fritagelse for realrenteafgift og kursgevinstbeskatning for indeksoptioner udstedt af Danmarks Skibskreditfond som led i skibsværftsaftalen. Endvidere går lovforslaget ud på at forlænge den tidsbegrænsede skattefritagelse for den særlige inflationsgaranti, som kan ydes efter skibsværftsaftalens indeksfinansieringsordning.

Lovforslaget – og det tilknyttede ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1991 – skal ses på baggrund af den konkurrencemæssige situation, der er skabt for den europæiske værftsindustri efter vedtagelsen af 7. EF-direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien og fastsættelsen af støtteløftet i FF for 1991

3. Den 26. november 1990 vedtog EF's Ministerråd et nyt direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien. I direktivet fastlægges de overordnede rammer for støtte til værftsindustrien i EF i årene 1991–1993. Idet direktivet omfatter skibe leveret indtil 3 år efter direktivets udløb, omhandler direktivet reelt perioden frem til udgangen af 1996.

Ifølge direktivet fastsætter EF-Kommissionen med intervaller af højst 12 måneder en øvre grænse for den støtte, der må ydes til værfterne i de enkelte medlemslande.

På et møde den 12. december 1990 har Kommissionen for 1991 fastsat et støtteloft på 13 pct. for kontrakter på 10 mio. ECU (ca. 79 mio. kr.) eller mere og 9 pct. for kontrakter mindre end 10 mio. ECU.

EF-støtteløftet for kontrakter indgået i 1990 er henholdsvis 20 pct. og 14 pct.

4. Folketingets Finansudvalg godkendte den 17. november 1988 et aktstykke af 4. november 1988 fra industriministeren, hvorved skibsværftsaftalens indeksfinansieringsordning aftrappes over en 3-årig periode (1989–1991).

Beslutningen er siden blevet bekræftet i de årlige finanslove – senest i finansloven for 1990, § 17.03.01.53.02 (tekstanm. nr. 54), hvor industriministeren bemyndiges til at udstede en inflationsgaranti i forbindelse med ordningen.

Ordningen betyder, at ny- og ombygninger af skibe kan finansieres af obligationer udstedt af Danmarks Skibskreditfond i en kombination af indeksslån og lån på OECD-lignende vilkår, hvor anvendelsen af indeksslån gradvis reduceres. Pr. 1. januar 1992 vil skibsfinansieringen således med den nuværende aftrapning alene bestå af nominelrentelån på 80 pct. af kontraktsummen.

Indeksfinansieringsordningens aftrapning er vist i tabel 1